

Josef Braun (Buřt) oslavil 90 let.

Dne 10.4.2002 zažilo Pražské Vinohradské divadlo „U Hasičů“ nebývalou slávu. **Kapela Taxmeni pozvala tramskou obec k oslavě 90. narozenin kamaráda Pepy Brauna.** Divadlo bylo svědkem spontánního a nefalšovaného projevu kamarádství všech gratulantů!

Napřed mi dovoďte trochu historie z proslovy Vráti Vyskočila:

Mezi ty, kteří neváhali vystoupit z bezejmenného davu a v dobách ohrožení existence svého státu a národa bojovat za právo a svobodu, mezi ty, kteří pochopili, že žít na kolenou a umírat jako nesvobodný nemá smysl, patřil Josef Braun. 19.března 1939, v první den okupace hitlerovskými vojsky, se spolu se skupinou československých důstojníků zúčastnil riskantního vyvážení výzbroje a výstroje z kasáren. A to téměř před zraky právě příjíždějící německé okupační armády. V dalších následujících dnech, týdnech a měsících se zapojil do ilegální činnosti formující se vojenské ilegální organizace Obrana Národa. Stal se členem její zvláštní složky – sabotážní a destruktivní skupiny nazývané „cukráři“. Tato speciální jednotka byla řízena legendární trojicí plk. **Josefem Balabánem, pplk. Josefem Mašínem a špkt. Václavem Morávkem.** Dnes je Josef Braun jejím jediným žijícím příslušníkem!

Po likvidaci Obrany Národa v roce 1940 – 1941 organizoval Josef Braun, spolu s dalšími zbylými příslušníky všestrannou pomoc lidem pronásledovaným gestapem, včetně jejich rodinných příslušníků. V roce 1943 postupně převedl z Roudnicka do Nového Knína několik uprchlých sovětských zajatců-důstojníků, kteří posléze založili v brdských lesích partyzánské oddíly. S příbramskou partyzánskou skupinou **KAR** se mu podařilo navázat kontakt a stal se posléze velitelem čety. Jeho odbojová činnost vyvrcholila v závěrečných týdnech války, kdy se aktivně zúčastnil destruktivních akcí na železnici u Milovic a Lysé nad Labem. V době květnového povstání v Praze, významně zasáhl do přímých bojů s příslušníky SS v oblasti Letné a Pražského hradu.

Kromě pochvalného uznání Sdružení brdských partyzánů, je Josef Braun držitelem:

Pamětního odznaku Druhého národního odboje.

Držitelem pamětní medaile národního odboje Za Věrnost 1939 – 1945.

Držitelem dvou odznaků Československého partyzána, které mu byly v roce 1947 uděleny ministrem národní obrany generálem Ludvíkem Svobodou.

Držitelem stříbrného odznaku Liberate Czechoslovakia C.A.N.A. který byl Josefu Braunovi v dubnu 1946 předán představitelem armády USA.

Buřt na Světáku v Kanadě 1998

Za osobní statečnost před nepřitelem, osvědčenou v boji za osvobození vlasti z nepřátelského obsazení, udělil prezident dr. Edvard Beneš Josefu Braunovi rovněž vyznamenání **Za Chrabrost.**

Kamarádi, kamarádky – vzdejme čest našemu příteli a dobrému člověku, Josefu Braunovi!

Pro STOPU poslal L.F. Nykl, (redaktor Stopaře)

Hudební vrátka do mládí

(Recenzi CD napsala Hanka)

Nové cédéčko, které připutovalo přes oceán a za nímž stojí osoba neúnavného Pupála (Jardy Jerryho Vecky), je vlastně takovou malou smyčkou. Smyčkou s rozsahem téměř půlky století. Opakovaně bude totiž své posluchače vracet do doby před několika desítkami let, kdy ještě tramping, stejně jako jeho písničková linie patřily mezi tehdejší tabu. Staré klasické hity těch časů nám servírují romantiku našich zelených tužeb a touhu po nedosažitelných dálkách. Mnozí z těch, kteří tenkrát o nich zaníceně zpívali a snili u večerních táboráků, se však za nimi v čase zlomu vypravili a dnes jsou jejich novým domovem. A právě k nim patří Pupál, který žije v americkém Coloradu, o němž kdysi tak rád zpíval. Výběr z jeho autorské tvorby tvoří víc jak polovinu ze třidvaceti písniček na nahrávce s názvem 'The rest of Pupal, Radek, Michec'.

Radek Soudek a Milan Šebesta zvaný Michec byli Pupálovi souputníci v dobách, k jejich vrátkám najdete klíč také v tomto cédéčku. Oblíbené staré fláky v kabátech nových zajímavých aranží byly kdysi muzikantským arzenálem party, která si říkala 'Přehradní Ačko' nebo 'Prygl A', protože jejich teritoriem byla právě krajina kolem Brněnské přehrady. Jezdívají na chatu ke Starcovi, chodívali k Helanovi do Rozdrojovic na kus piva a mivali sleziny u Roberta v Bystrcu – jak říká Pupál ve svém sleeveu. Tahle parta byla mimo jiné také líhni dobrých kytaristů jako byli Šeda, Halama, Tomík, Kafka, Wimpy a také Pupál, ale patřil k ní i mandolinista, houslista a autor mnoha písniček

Radek Soudek. Duši později vzniklých Mariňáků, s nimiž hrával i Pupál, byl Milan Šebesta zvaný Michec, z jehož dílny vyšla rovněž řada známých písniček a textů. Některé z vybraných titulů z téhle pokladnice brněnských bardů byly natočeny na Rowers ranchi a v Popůvkách ve studiu Hicon skupinou Meryland Band, jiné nahrály Karabina a Rowers v českých profistudiích AB a Venkow či vznikly z živé nahrávky na Rowers ranchi.

Pupálový skladby nám v příjemné rovině navozují nezapomenutelnou romantiku kovbojských a tuláckých motivů, vyprávějí o osobních zážitcích z Chilcootu, vyvolávají kouzlo krajiny, která brněnského trampa a muzikanta inspirovala. V záhybných kótách písniček mapují to, co vytvářelo a vytváří trampský svět, v němž zůstává kus našich klučičích a holčičích duší.

Pět z těchto písniček natočilo ve studiu Largo pražské duo EKGM s hostujícími mandolinistou Radimem Zenklem žijícím ve Spojených Státech a skvělým hlasovým fondem mladičké Radky Fišarové, ostatní vznikly v produkci obětavého Pupála.

Nahrávka má všechny předpoklady stát se nejen mostem pro vzpomínky, ale i talířem dobré pohodové muziky v hudebním jídelníčku trampů a dalších spřízněných duší. Škoda jen, že se dostane jen k poměrně úzkému kruhu Pupálových přátel. Myslím, že by si zasloužila, aby se její produkce ujalo některé české hudební vydavatelství – ke svým posluchačům by si tyhle songy cestu nesporně našly.

Hanka Hosnedlová

Andyho návraty na strunách

... Potichoučku, jako by v tý chvíli zazvonila kytara, trochu komické našinec starotramp přivírá oči jako blaženéj kocour, náhle mizí bakelitová mizerie současnosti, tichne řev mobilů, kompjůtrů, plechovejch pojízdných klecí a do skeptický dušičky se vrací jistota, že jsme žili, žijem a sakra, dá Manitou, budem žít krásně, barevně, ptákovsky a nikoliv virtuálně, leč opravdovsky . . . to je téměř všeřikající úryvek ze sleeveoty Mikiho Ryvolu k novému cédečku s názvem 'Navracim se domů', které švýcarští trampici a muzikanti z Basileje vydali pro radost sobě i svým přátelům

Nahrávka vznikla v květnu v pražském studiu Petra Benesche a v září přivezl Andy ještě novotou vonící disky už v přebalech a krabičkách na klíčácký Fort Hazard, kde byla deska pokřtěna nejen šampaňským, ale také obličátním fernetem a jihočeskou pivní klasikou. Zkrátka Andyho trampské album se vydalo do světa dostatečně očkováno proti všem skeptickým a nepřejícím hlasům a zlobám.

Andy (Jaroslav Horák), kterého si starší kategorie bude pamatovat z kladenského Qětákového výběru, je také autorem všech těchto písničkových výprav do zahrad naslouchajících srdcí. Společně s ním se na CD podíleli Mírda (Mirek Pazdera), Jirásek (Jaromír Šimůnek) a Tomáš Horák, Andyho syn, zastupující mladou emigrantskou generaci. Myslím, že lépe ani nemohl Andy svou pupeční šňůru s trampingem a s tím, co zůstalo za kdysi zabouchnutými totalitními dveřmi, zviditelnit. Prsty slov odhrabává vrstvičky exilového nánosu z kořenů hluboko vrostlých do země, do níž kdysi obtiskl první stopy toulavých bot, a melodie vplétá do koruny košaticí v jeho duši, zalévané nostalgií večerních ohňů a ranních úsvitů nadějí. A zpívá – tak, jako by vyprávěl o svých snech, touhách, vzpomínkách i láskách . . .

Hanka Hosnedlová

Trampské časopisy.

Trampský Spravodaj číslo 116, marec 2002

Tento rok pořádají 9. Slovensko-Český potlach kamarádi z Horní Nitry na místě Závľicie nedaleko Vestenic v září.

Z čísla 117 (April) jsme si vypůjčili Lexovo vtip na poslední stranu

Western World s přílohou Tramp

3. číslo 2002

Rémo a Kotě Kocinovi popisují Svěťák v Australii. Doplněno to je krásnými barevnými fotografiemi na křídovém papíře. Dočteš se, kde a jak vzniklo 'dobro', neboli rezofonická kytara.

Několik stránek je věnováno Honzovi Vyčítalovi, který 8. března 2002 oslavil 60 let.

Objednat lze na adrese: Ing. Martin Sedláček, Hackerova 792/3, Praha 8 – Bohnice, 18121

E-mail z Košic na naši WEB page

. . . díky za Stopu, funguje to bezchybně. My si tu zijeme v pohode, mali sme tu nedavno Jarny ohen, krajske kolo Porty, chystame sa na Country bal, popritom dokoncujem svoj dream log house, nuda tu nie je. Pozdrav kamaratov od Kosicana s plochym ciernym klobukom.

Davy

T.O. Orion Košice

(pozn. Redakce – Asi pamatujete slovenského trampa v černé košili na vancouverském potlachu před 5 nebo 10–ti lety. O hlavu a černý klobouk převyšoval ostatní, měl měkký hlas, dobře hrál na kytaru a skládal si svoje písničky)

Video ze 6. Světového potlachu v Australii

Dostaly se k nám dvě kazety. Jedna je natočena australany a došla od Satana, po té co ji "překroutil" z PALu na severoamerickou normu NTSC. Začíná tím, jak australani staví totem na jehož vrcholu rozpíná křídla ne orel, jak jsme zvyklí, ale pelikán. Pak začíná oficiální zahájení řečí a slavnostním zapálením hranice za doprovodu Vlajky. Moderní kamery umožňují natáčení prakticky bez světla a kvalita nočních záběrů připomíná staré černobílé filmy. Horší to je se zvukem. Tam lze těžko vyhodnotit, zda je to tím, že se to přetáčelo na jiný systém či zda je originál špatný a to přetáčení tomu nepřidalo. Zdá se, že silné praskání ohně jaksí posunuje křivku natáčecí kvality do míst, kde zkraslení zvuku je značné a to doprovází celý úsek filmovaný v noci. Soutěže ve zpěvu přecházejí zvlněnou prolínáčkou do východu slunce nad Paddy's Dam a zvuk se vrátí do přijatelných dimenzí. Vidíme potlachové soutěže, překrásné ceny, osadní vlajky a stany účastníků roztroušené po australském buši.

Druhá kazeta je od Apače, který video natočil sám, tak jak to vše viděl jeho očima. Zavede vás do velkých měst Australie, botanických zahrad a výletů po moři. Zúčastníte se několika-denního předpotlachového vandru k vodopádům, stavění kempu i zapálení táboráku čtyřmi světlonosiči z různých koutů světa. Jsou tam útržky z potlachových soutěží a vůbec průřez všeho, co se v Australii dělo. K videu bylo přibaleno i oficiální "camrátko" které je mimochodem velmi hezké a dá se popsat jako "čundrácký skvost".

Apáč je ochotný kazetu poslat komukoli, kdo má o ni zájem a zaplatí si cenu prázdné kazety a poštovné (asi \$10 v Kanadě).

Adresa: Walter Malaschitz, - Apač

765 North Mile Rd., London, ON, CANADA, N6H 2X7

Námořníková Padesátka.

Květnový 'long weekend' je každý lichý rok zasvěcen Vancouverkému potlachu. Letos je ale rok sudý a tak to bylo využito na velký 'skoro-potlach' na ranči v srdci Cariboo Country, který si

pořídil Námořník s Lenkou. Farma je velká asi 15 hektarů a její položení je takové, že těch zhruba 100 trampů se tam ztratilo jako fířan v kýblu s vodou. Zvlněný terén pozemku odděluje od málo používané prašné silnice kopeček, na kterém stojí jejich domek s výhledem na další kopce, mezi kterými jsme všichni kempovali. Vlastní potlachoviště je vyvýšeno a odděleno lesem. Vše připomíná asi tak Horní Šumavu nebo Vysočinu. Svůj tradičně perfektní kemp měl vybudován Dlouhý Jirka, zrovna jako tehdá na Mušlárně, pěkně stranou, nyní asi na půl cesty ke kempovišti, ve svahu s výhledem a ohništěm. Tři kamarádi přijeli až z daleké republiky. Ivan z Budějovic a Pavel s Kuřetem z Prahy. Pro oslavence složili a zazpívali hezkou písničku (Jsou na fotce číslo 2.) a také Lampa s Radkem nás všechny rozesmáli svým výtvořem pro padesátníka. Ten se objevil vystrojený a nažehlený jako 'politik' v tmavém kvádru a přednesl 'předvolební' proslov proložený mnoha sliby, jak se na správného politika sluší a patří. Všichni kamarádi mu provolávali slávu a zvedali číše naplněné zlatým mokem, čepovaným ze zclacené pípy, která byla vyrobena v Česku na objednávku arabského šejka. Skončila však nějakým záhadným způsobem na hrubém stole v divočině, ale zlatila se a červenala pod chtivými rukama českých kluků, až do úplného vyprázdnění všech beček. Bylo vidět, že se jí na čerstvém vzduchu líbilo, ty české písničky by jí v té Arabii strašně chyběly a vůbec by neměla šanci se tam tak překrásně zlatit, jako tady v buši. A zpívalo se a hrálo ze všech sil a na všechno možné, tak jak to umí jenom trampové, do úplného ochraptění, ale ani to nikomu nevadí. Někdo si schrupne, nabere sil a už ráno za sluníčka se znovu objeví pobledlé tváře na Jirkovo

kempu. Nové zpívánky tahají ospalce ze spacáků a netrvá

dlouho a sluníčko barví tváře do ruda a nejen tváře. Večer se Kuře polekal jakou má nemoc. Podle toho jak si vytahoval nohavice, měl pruhované nohy. No a pak se do téhle pohody ozve ze spodní louky volání: "Guláš, pojďte všichni na guláš." Lenka nezahlála, dokonce se po guláši přihnala se dvěma pekáči něčeho sladkého, hnědé, topičiho se v rumu. Podělila tím všechny a chutnalo to jak ten správný, narozeninový námořnický dort.

Jaké dary dostal námořník k té kulaté není možné vypsát, to mi vypadlo z paměti, ale za zmínku stojí malý živý dárek od Žrouta, štěňátko od jeho psiho kamaráda. Pejsek si ale odmítnul zvyknout a úpěnlivě celou noc vyl. Druhou noc jsme to nevydržely, už jsme všechny brečely dohromady s Betynkou a tak jsme pověřily Martinu, aby jí vysvobodila z té ošklivé bedny, kde byla na noc zavřená. No a protože Bobin už měl zahřátou postel, skončila uplakaná Bety u něj. Jarka se sice moc nevyspala, ale protože jí stále ještě chybí jejich Norinka, která se už prohání ve večerním lovišti, ani ji to nevadilo. Jen se strašně bála odjezdu, až bude muset to maličké předat Námořníkovi.

Dopadlo to nad očekávání dobře. Dva velké psy už na farmě mají a tak jsme se loučili s rozzářenými tvářemi Bobina a Jarky, kterou vděčně olizovala Betyнка, jejich nové 'děcko'. Mám trochu obavy jak brzo je tohle děcko přeroste, ale to nás přerostly už všechny naše děti a nepřestali jsme je mít rádi. Láska je mocná čarodějka. Treba na příštím potlachu bude Betyнка Bobinovi nosit soudek Tequilly, ze kterého si budeme všichni připíjet. Jsem si jistá, že Bobin pro ni určitě něco vymyslí, nebo ji pošle do školy ke Žroutovi, aby se naučila hledat ty vzácné houby (Pine Mushrooms), jako to umí její mamka. Konec dobrý, všechno dobré. A chcete li to vše vidět a trochu vrátit čas nazpět, vše je zachyceno na mnoha kamerách a zrovna se snažíme z toho udělat pěknou vzpomínku. Tak kluci a holky zase někdy

Ahoj Maruš {TO Kamarádi Ostrova}

Láká někoho život v pouštích Arizony?

Díky za STOPU. Aleši, mohl by jsi, prosím vytisknout následující oznamení? Uprav to jak potřebuješ. (zkrácení?)

Přestěhování Ivana z Arizony do Jizerských hor udělalo konec osadě "Bat Canyon" v Rokli u Sprošťáka. Po Ivanovi zůstal rozestavěný kamenný "srub". Po neúspěšném úsilí prodat, co bylo rozestavěno, jsme se rozhodli udělat tuto nabídku:

Tramp odkudkoliv má možnost použití toho, co bylo začato. Někdo přistaví, někdo ne. Trvalý pobyt možný. Detaily od Jerryho Krokodýla telefon 520-762-0221.

Fotky je možno dostat přes internet. Uved' zájem jkubias@hotmail.com

Díky Jerry

Jak viděl Vítání Jara Lupino z Oregonu

si můžeš přečíst na této stránce na Webu (Pekelník – Bratislava) <http://www.tramping.miesto.sk/tramping/aktualne/vancouver.htm>

Poznámky redakce

Čas od času se zamyslím, proč vlastně děláme tu STOPU těch víc jak 12 let. Je vůbec třeba trampských časopisů? Jaké důvody k vydávání trampských časopisů mají ti ostatní? Je to sláva nebo peníze? Prvních pár let ukáže, že jedno i druhé lze spolehlivě vyškrtnout. "Trampskou kletbu" přináší jakýkoli peníz vydělaný na trampech, pokud nejsi majitel hospody, kde se trampové scházejí. Časopis vezme dost času a ne vždy se člověku daří nebo má náladu na podobnou činnost. Ale jednou si takový úkol zadáš a pak zbývá jen vytrvat a přeskakovat klacky, které se pod nohy dostanou. Ale vše na světě má svůj důvod. Můj hlavní důvod v pokračování začatého díla je třeba tento dopis:

... posíláme se Sally poštovně na STOPU!! Jsme MOOOC rádi, že nám STOPU pravidelně posíláš, čteme si ji a se ZÁJMEM a Sally si STOPU schovává. Jen tak dále. Dovedeme si představit, co je to za "moře práce" a starosti časopis pro nás trampy v Kanadě připravit, vytisknout a rozeslat jak poštou tak i na internetu. Ale vydrž, jinak o sobě my trampa nebudeme vědět

vůbec NIC!! A to by byla škoda!!! S pozdravem se loučí "tomsalláci" (T.O. Solo Calgary)!

... nebo další ...

... posílám pohled na Šumperk s mojí oblíbenou hospodou, kam chodím na pivo. Moc děkuji za STOPU, je to pro mne laskomina, balsám na duši v tomto prostředí. Kdo žil někde jinde, velmi těžko stráví, co se tady děje. STOPA je pro mně alespoň na chvíli návrat do mládí, kamarádství a tomu, co jsem miloval ... Ahoj Pepa

A tak teď už víte, proč STOPA bude vycházet i nadále. A nejsem v tom sám! V podobné situaci je i Brčko, D'Ady, Lexo, Básník, Drobek, Ďáblík, Hanka, Baron, Buchtovíc, Pekelník a další, co jsem snad zapomněl ... Aleš

Trampské měřítko kamarádství:

Jsi takový kamarád, jak přijímáš rozhodnutí druhých, když tvůj názor prohrál.

Co se ti na trampování líbilo pošli do STOPY, co se ti nelíbilo, pošli rovnou těm co se jich to týká.

STOPA nemá "předplatné", ale pokud ji chceš dostávat poštou, tak potřebujeme určitý obnos, jak kdo uzná za vhodné. Pokud to "dojde", tak obvykle občasník posíláme ještě asi rok pravidelně a pak už jen nepravidelně, podle toho jak finanční situace dovolí. Datum na obálce hned za jménem indikuje dobu posledního příspěvku co jsme obdrželi.

Dostali jsme pár dopisů, proč neuveřejňujeme 'pozvánky' na trampské sleziny, potlachy a podobně. Chceš-li se dostat na takové akce, musíš si zajistit pozvánku od pořádající osady. STOPA se může dostat do rukou kohokoli a jak asi víš, trampové jsou "uzavřená společnost", která se snaží chránit před účastí široké veřejnosti. Pozvánku otiskneme pouze když jsme o to požádáni pořádající osadou.

STOPA je také na WEBu a můžeš si ji stáhnout/natisknout i v barvě na této adrese:

<http://members.shaw.ca/stopa>

Stopa

Další linky na trampské stránky:

<http://domov-trampu.home.attbi.com/>

Baron - Colorado

<http://www.tramping.miesto.sk>

Slovensko

http://perso.wanadoo.fr/tramp/index_cz.htm

Francie

<http://www.volny.cz/pucejir/>

Praha

<http://www.home.sk/web/severka/severka.htm>

D'Ady - Žilina

<http://atrey.karlin.mff.cuni.cz/~mj/songs>

písničky

http://www.geocities.com/kennedy_ts/index.html

Kennedy – Dawson

<http://tramp.hyperlink.cz>

Praha

Zajímavý je cestopis od Wily, kterého počítáme do naší party na ostrově a který pracuje na lodi jako průvodce divokým pobřežím Britské Columbie pro turisty. Povídání o tom, jak se vydali za 'bílým medvědem' je na této spojení:

http://hackman.yachting.cz/cest_seaplnet_plavbazamedvedem_viliam.htm

Pokud nám pošleš svoji E-mail adresu, tak čas od času můžeš dostat 'update' či různé novinky, jak nám přes internet dojdou. Nemáme žádný pravidelný 'program' na zaslání emailů a nikdy nepředáme adresy nějakým agenturám pro 'junk mail'. Ty nenávidíme víc než kdokoli z vás. Všechny takové zprávy jsou vymazány před otevřením a proto posíláš li nám cokoli, uveď svoje jméno (on subject line).

Máme novou Email adresu na titulní straně, opravte si tu starou.

Redakce